

Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL 2000, L 239, str. 19) – Razlaga načela „ne bis in idem“ – Področje uporabe – Odločba, s katero policijski organ dokončno ustavi kazenski pregon

Izrek

Načelo ne bis in idem, določeno v členu 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, podpisane 19. junija 1990 v Schengnu (Luksemburg), ne velja za odločbo, s katero je organ države pogodbence po vsebinski presoji zadeve, ki mu je bila predložena, odredil, pred ovadbo osebe, osumljene storitve kaznivega dejanja, ustavitve kazenskega pregona, če s to odločbo o ustavitvi v skladu z nacionalnim pravom te države ni pravnomočno ustavljen kazenski postopek in tako ta odločba ne pomeni ovire za to, da bi se v tej državi članici za ista dejanja začel nov kazenski pregon.

(¹) UL C 22, 26.1.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. decembra 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Chancery Division) – Združeno kraljestvo) – Afton Chemical Limited proti The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Zadeva C-517/07) (¹)

(Direktiva 92/81/EGS — Trošarine za mineralna olja — Člena 2(2) in (3) ter 8(1)(a) — Direktiva 2003/96/ES — Obdavčitev energentov in električne energije — Člen 2 od (2) do (4)(b) — Področje uporabe — Dodatki za pogonsko gorivo, ki imajo lastnosti mineralnih olj ali energentov, ampak se ne uporabljajo kot pogonsko gorivo — Nacionalni režim obdavčitve)

(2009/C 44/33)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Afton Chemical Limited

Tožena stranka: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – High Court of Justice (Chancery Division) – Razlaga členov 2(3) in 8(1) Direktive Sveta 92/81/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi trošarinskih struktur za mineralna olja (UL L 316, str. 12), členov 2(3) in 4(b) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L 283, str. 51) in člena 3 Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL L 76, str. 1) – Mineralna olja, ki se gorivom dodajajo za druge namene kot za pogon vozila, ampak niso kot gorivo namenjena prodaji ali uporabi – Obdavčitev kot gorivo?

Izrek

Člena 2(3) in 8(1) Direktive Sveta 92/81/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi trošarinskih struktur za mineralna olja, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 94/74/ES z dne 22. decembra 1994, glede obdobja do 31. decembra 2003 ter člen 2(3) in (4) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije glede obdobja od 1. januarja do 31. oktobra 2004 je treba razlagati tako, da mora za dodatke za pogonsko gorivo, kot so ti v postopku v glavni stvari, ki imajo lastnost „mineralnih olj“ v smislu člena 2(1) prve od teh direktiv ali „energentov“ v smislu člena 2(1) druge od njiju, ki pa niso namenjeni za uporabo, ponujeni naprodaj ali uporabljeni kot pogonsko gorivo, veljati režim obdavčitve, ki ga določata navedeni direktivi.

(¹) UL C 22, 26.1.2008.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. decembra 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Handelsgericht Wien – Avstrija) – Friederike Wallentin-Hermann proti Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA

(Zadeva C-549/07) (¹)

(Zračni prevoz — Uredba (ES) št. 261/2004 — Člen 5 — Odškodnina in pomoč potnikom v primeru odpovedi leta — Izjema od obveznosti plačila odškodnine — Odpoved zaradi izrednih razmer, ki se jim ne bi bilo mogoče izogniti, tudi če bi bili sprejeti vsi ustrezni ukrepi)

(2009/C 44/34)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Handelsgericht Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Friederike Wallentin-Hermann

Tožena stranka: Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA

Predmet

Vprašanje za predhodno odločanje – Handelsgericht Wien – Razlaga člena 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL J L 46, str. 1) – Pojma „izredne razmere“ in „ustrezni ukrepi“ – Odpoved leta zaradi poškodbe motorja – Znatno višja stopnja odpovedi zaradi tehničnih napak kot pri drugih letalskih družbah.

Izrek

- 1) Člen 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 je treba razlagati tako, da tehnična napaka na letalu, zaradi katere pride do odpovedi leta, ne spada med „izredne razmere“ v smislu te določbe, razen če je ta napaka posledica dogodkov, ki glede na svoje značilnosti ali svoj izvor niso neločljivo povezani z običajnim opravljanjem dejavnosti zadevnega letalskega prevoznika in jih ta ne opazi pri dejanskemu nadzoru. Konvencija o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, ki je bila sprejeta v Montrealu 28. maja 1999, ni odločilna za razlago razlogov iz člena 5(3) Uredbe št. 261/2004, zaradi katerih ni treba plačati odškodnine.
- 2) Pogostost tehničnih napak, ugotovljenih pri letalskem prevozniku, sama po sebi ni dejavnik, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti obstoj ali neobstoj „izrednih razmer“ v smislu člena 5(3) Uredbe št. 261/2004.
- 3) Dejstvo, da je letalski prevoznik spoštoval minimalna pravila glede vzdrževanja letala, ne zadostuje za to, da dokaže, da je sprejel „vse ustrezne ukrepe“ v skladu s členom 5(3) Uredbe št. 261/2004, in da je zato razbremenjen obveznosti plačila odškodnine iz členov 5(1)(c) in 7(1) te uredbe.

(¹) UL C 64, 8.3.2008.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 22. decembra 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Postopek, ki sta ga začela Erich Stamm, Anneliese Hauser

(Zadeva C-13/08) (¹)

(Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb — Enako obravnavanje — Samozaposleni obmejni delavci — Zemljiški zakup — Agrarna struktura)

(2009/C 44/35)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Erich Stamm, Anneliese Hauser

Ob udeležbi: Regierungspräsidium Freiburg

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesgerichtshof – Razlaga členov 12(1), 13(1) in 15(1) priloge I k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb, podpisanem v Luxembourgju 21. junija 1999 (UL 2002, L 114, str. 6) – Uporabnost načela enakega obravnavanja za samozaposlene obmejne delavce – Švicarski kmet, s stalnim prebivališčem v Švici, ki sklene pogodbo o zakupu, ki se nanaša na obdelovalno zemljo v Nemčiji.

Izrek

Pogodbenica mora na podlagi člena 15(1) priloge I k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb, podpisanem v Luxembourgju 21. junija 1999, „samozaposlenemu obmejnemu delavcu“ v smislu člena 13 te priloge iz druge pogodbenice glede pravice začeti in opravljati dejavnost kot samozaposlena oseba v državi sprejema zagotoviti obravnavanje, ki ni manj ugodno od obravnavanja, ki ga zagotavlja svojim državljanom.

(¹) UL C 92, 12.4.2008.